

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1464/2020
22.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела тешка крађа у помагању из члана 204. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ - адвоката Борислава Перовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 1К. 399/18 од 13.02.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 403/20 од 25.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ - адвоката Борислава Перовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 1К. 399/18 од 13.02.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 403/20 од 25.08.2020. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору 1К. 399/18 од 13.02.2020. године, окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у помагању из члана 204. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по једне године. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећене, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 403/20 од 25.08.2020. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ и пресуда Основног суда у Сомбору 1К. 399/18 од 13.02.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је заједнички бранилац окривљеног АА и окривљеног ББ - адвокат Борислав Перовић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљене ослободи од оптужбе или исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док у преосталом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се заснивају на доказима на којима се по закону не могу заснивати. У том смислу, као незаконите доказе, бранилац означава записнике о саслушању окривљених дате пред овлашћеним службеним лицима МУП – ПУ у Сомбору дана 14.09.2015. године, обзиром да том приликом није у свему поступљено у складу са одредбом члана 85. став 3. ЗКП, јер у записницима о саслушању окривљених нема забележене њихове изричите изјаве о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, нити упозорења да ће им у супротном бити постављен бранилац по службеној дужности, у складу са одредбама ЗКП. Наиме, у записницима о саслушању окривљених постоји упозорење о правима из члана 68. став 1. ЗКП, стоји и да окривљени пристају да у предистражном поступку дају своје исказе у присуству браниоца Кнези Антуна, међутим нема забележно да су се пре тога окривљени изричито изјаснили да ли ће или неће узети браниоца по свом избору, уз упозорење да ће им, ако сами не узму браниоца по свом избору бити постављен бранилац по службеној дужности, већ на записницима само постоји констатација да саслушању присуствује бранилац Антун Кнези, али без означавања да ли је он бранилац којег су окривљени сами изабрали, или је он бранилац који је постављен по службеној дужности и ко га је поставио. По ставу одбране, а сходно изнетом, судска одлука се не може заснивати на оваквим записницима, а предметна првостепена пресуда се искључиво заснива на наведеним исказима – одбранама окривљених датим у полицији, иако су наведени записници морали бити изузети, сходно одредби члана 84. став 2. ЗКП.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљених изнела је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд – Апелациони суд у Новом Саду, је у својој пресуди нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези, у образложењу пресуде на страни 3, став 1, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, бранилац у захтеву за заштиту законитости нумерише и повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а која повреда је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, у образложењу захтева бранилац не образлаже у чему се конкретно састоји повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Имајући у виду да, Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд нашао да захтев браниоца окривљених у овом делу, нема прописан садржај, у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 491. ЗКП у делу у коме је захтев одбио као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председника већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић